

פרשיות תרומה תצוה (תשא)

הקדמה

המשכן היה משכנו הזמני של בית המקדש. רוב ההלכות שנאמרו לגבי ולגבי צורת הבניה שלו, נכונות גם לגבי בנין בית המקדש. בפרשיות תרומה, תצוה ו(בתחילת פרשת) כי תשא, מתארת התורה בפירוט את הציווי לבניית המשכן וכליו. לימוד הלכות בנין המשכן והמקדש מכין אותנו לבנייתם, ומחיש את מימוש הייעוד של בניית בית המקדש השלישי בגאולה האמיתית והשלמה. זו הסיבה שהרבי קורא לנו ללמוד פרשיות אלו בשיעור החומש היומי בתשומת לב מיוחדת, ולהוסיף מדרשי חז"ל ללימוד רש"י – פשוטו של מקרא.

לימוד מדרשי חז"ל על בנית המשכן

א. הצעה-בקשה חדשה, על מנת לפרסם בכל מקום ומקום: שבהשבעות של פרשיות! תרומה תצוה [והתחלת פ' תשא]², כדאי ונכון ביותר שנוסף על לימוד חלק מהפרשה בכל יום (עם פירוש רש"י - פשוטו של מקרא) בשיעורי חת"ת, יוסיפו וילמדו גם מפירוש חז"ל בתורה שבעל פה³, הלימוד ע"ד הדרש וכו'.⁴

לפחות פסוק אחד

ב. [הנ"ל הוא] (על כל פנים מאמר ופירוש אחד על פסוק אחד), כפי שנלקטו כבר בספרים [כמו "תורה תמימה", "תורה שלמה", וכיוצא בזה]⁵. שבפרשיות אלו נתבאר כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו', וההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין בית המקדש השלישי.⁶

בכל שפה

ג. ומה טוב – לתרגם (על כל פנים חלק מפירושים אלו) גם בלשון עם ועם, כדי שיהי "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" – גם עבור אלו שלעת-עתה אינם יודעים ללמוד אלא בלשון עם ועם.⁷

הפרשה מעוררת השתוקקות

ד. כשקוראים בתורה אודות "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – הרי זה צריך לעורר ביתר שאת וביתר עוז בכל יהודי ההשתוקקות וגעגועים לגאולה האמיתית והשלימה ולבית המקדש השלישי, ועבודת המקדש, הדלקת המנורה והקרבת הקרבנות וכו'.⁸

1) צריך לבאר את הציווי, לא את המעשה

ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316: "שבפרשיות אלו נתבאר כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו' – כדאי ונכון ביותר וכו'". ושם הערה 93: "משא"כ בפרשיות ויקהל פקודי – שחוזר ושנה בנוגע להעשי' בפועל".

2) שם הערה 92: "הציווי דעשיית כיוור וכו', ומעשה הקטורת".

3) משיחת ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316.

4) שם הערה 94.

5) שם הערה 95.

6) לחיות עם הזמן, לבנות את העתיד

שם ע' 316-7: "...ומהמעלות שבוה: (א) בנוגע לכללות ההוראה "לחיות" עם התורה, לחיות עם הזמן, פרשת השבוע – שע"ז שמוסיפים גם פירוש מתורה שבעל פה, הרי זה חודר יותר בשכל האדם, באופן ד'משפטים', "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם", (ב) ועוד ויעקר – שההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי – לא רק "אני מעלה עליהם כאלו הם עסוקין בבנין הבית", אלא בנין הבית **בפועל ממש**".

7) שם ע' 317.

8) ההוראה בפועל בימינו

בית המקדש אצלך בבית

ה. [הנ"ל הוא] נוסף להקיום ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" הפרטי, בתוך כל אחד ואחת, במשכנו הרוחני, בביתו הפרטי וכו'.⁹

בית המקדש הפרטי – מעשה בפועל

ו. ועוד ועיקר: שזה צריך לבוא במעשה בפועל¹⁰, – להוסיף ביתר שאת וביתר עוז ב"מעשינו ועבודתינו" שמביאים את הגאולה, ובמיוחד – ענינים (בעבודת ה') שהם מעין – וממחרים עוד יותר – את הגאולה.⁹

הצעד הראשון לבניה – לימוד ההלכות

ז. [הנ"ל] כולל ומתחיל מלימוד ה' בית המקדש ותורת כוהנים (כמבואר בפרשיות אלו בתורה שבכתב, ותורה בפירושה ניתנה – בתורה שבעל פה), ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה – העבודה בפועל מעין הגאולה.⁹

מקדש עולמי

ח. בכללות: לעשות מכל דבר בעולם משכן ומקדש לה', ומקדש נצחי – על ידי השימוש בדבר למצוה (או תשמישי מצוה), שעל ידי זה מתאחד הדבר ביחוד "נצחי למעלה", עד שמתגלה גם למטה, במצוה מלשון צוותא וחיבור עם הקדוש ברוך הוא.¹¹

פרשת תצוה תורה, תפילה וצדקה

ט. יש להציע, ובבקשה שיפרסמו בכל מקום האפשרי: במשך שבוע הבא, פ' ואתה תצוה¹², החל מיום ראשון, עד (ועד בכלל) שבת הבאה פ' תצוה – שכל אחד ואחת, אנשים נשים וטף, יוסיף בג' הקוים דתורה תפלה וצדקה.¹³

י. בפשטות – להוסיף בלימוד התורה, הן בכמות (זמן הלימוד, ובענינים הנלמדים), והן באיכות – בעומק הלימוד, ביתר חיות והתלהבות; להוסיף בנתינת הצדקה בכמות (ובאיכות – סבר פנים יפות); ולהוסיף בעבודת התפלה ככוונה ובהידור כו'.¹⁴

ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדות ע' 333-4: "מכל ענין בתורה צריך להיות לימוד והוראה בפועל בעבודת האדם, עאכ"כ מהמצוה כללית "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" שהיא ציווי לדורות – הציווי על כל הבתי מקדשות – משכן, בית ראשון, בית שני, ובנוגע לפועל כעת – בית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו.

ידע מעשי בהלכות בית המקדש

...מזה מובן הלימוד עתה מהמדובר לעיל, ובפרט בדורנו זה: בני ישראל חיכו והאמינו בהשתוקקות עצומה לגאולה – "אחכה לו בכל יום שיבוא" [ו"ל שזה כולל את ה"אחכה" דבנין ביהמ"ק השלישי וכל הענינים שבאים עם ביאת המשיח]. עד שזה התבטא בפועל בהנהגה (והוראה) של כמה ללמוד "תורת כהנים", ללמוד את הדינים הקשורים עם ביהמ"ק והקרבת קרבנות כו' (כולל הפרשיות דשבועות אלו), בכדי שיהיו "מוכנים" לגאולה שיכולה לבוא תיכף ומיד – ע"י ידיעת ההלכות שיהיו אז נוגעים לפועל "לכהנים בעבודתם לויים בדוכנם וישראל במעמדם". עאכ"כ בדורנו זה, לאחר ש"כלו כל הקיצין", ועפ"י כל הסימנים בגמרא ומדרשי חז"ל נמצאים כבר בעקבתא דמשיחא, ודבר ברור שדורנו הוא הדור האחרון דהגלות, והדור הראשון דהגאולה. ובפרט כשנמצאים בימי סגולה, ימים מסוגלים ביותר לגאולה, כהשבועות שמתחילים משבת זו, כשקוראים בתורה וכו'".

9) שם 334.

10) גדולתו של מעשה בזמן הגלות

הערה 67: "ובפרט שלע"ל ההלכה **שמעשה גדול** (ולא רק שהמעשה הוא העיקר). ומעין זה צ"ל בהעבודה עתה בתור הכנה להגאולה".

11) מטבע קדוש

שם 334-5: "לדוגמה ע"י מצות צדקה: ע"י נתינה מהממון הפרטי לצדקה, עושים מהמטבע הגשמית (וכו"ב) מצוה של הקב"ה".

12) "שמתבדך משבת זו (פ' תרומה), החל מיום ראשון, ז' אדר, יום החולדת ויום פטירת משה רבינו וכו'".

13) הוספה יומיומית – גם בשבת

ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התוועדות ע' 333: "(נוסף לשיעורים הרגילים שלו) בג' הקוים... (כנגד כסף זהב ונחושת), שהם עיקר ב"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"..." ובהערה 99: "וביום השבת – ע"י הכנסת אורחים או צדקה ברוחניות, או ע"י נתינה בכפליים בערב שבת".

14) צדקה גוררת תפלה

שם: "וגדול לימוד שמביא לידי מעשה, ומצוה גוררת מצוה (בפרט מצות צדקה ששקולה כנגד כל המצוות) – הרי זה יבא בודאי גם הוספה בקיום המצוות בהיחוד בכלל. כולל, כמובן, במצוה כללית ד"אהבת לרעך כמוך", גם ע"י הוספה בעבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה".

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.com/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ששלימות ענין השמחה היא דוקא ביחד עם הזולת⁷ ויש להרעיש⁸ על דבר זה בכל העולם כולו.

הוספת שמחה בכל יום ויום

ד. [הנ"ל הוא] באופן דמוסיף והולך ואור ושמחה בכל יום ויום [מב' חודשין] אדר, להוסיף בכל יום בעניני שמחה [כידוע שבשמחה צריך להיות חידוש בכל יום - "פנים חדשות"]⁹.

שמחה פורצת גדר

ה. על פי הכלל בכל עניני טוב וקדושה, שכל המקדים הרי זה משובח וכל המרבה הרי זה משובח - על אחת כמה וכמה שכן צריך להיות בנוגע לעניני שמחה, שמצד עצמם הם באופן דפורץ גדר¹⁰.

מקור השמחה: תורה ומצוות

ו. הנ"ל הוא לכל ראש - על ידי ההוספה ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", לימוד התורה, נגלה דתורה ובפרט פנימיות התורה, ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - קיום המצוות בהידור¹¹.

על ידי דברים גשמיים המשמחים לפי טבעם

ז. ועוד וגם זה עיקר - שעל ידי מרכיבים בשמחה בתורה ומצוות יתווסף בשמחה גם בפשטות, בענינים גשמיים ועל ידם, כהוראת השולחן ערוך¹².

להביא את השמחה הביתה

ח. ובזה [הנ"ל] הן בנוגע לשמחה את עצמו, והן לשמחה את הזולת, החל מבני ביתו - הבעל יוסיף לשמחה את אשתו, וההורים [ובפרט האב¹³] יוסיפו לשמחה את ילדיהם בענינים המשמחים אותם (בטבעם) כפסק דין השולחן ערוך¹⁴.

6 עשרה גדולים ולא עשר כוחות

ש"פ תצוה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 748: "זוהי ההוראה מהיום העשירי בחודש לאחרי העלי והשלימות שופעת בו ביום השבת: גם באם עד עתה היתה העבודה "בעשרה" באופן האמור, בעשר כוחות הנפש, הרי על"פ מכאן ולהבא - אין להסתפק בעשר כוחות הנפש, אלא יש לצלל הזמן [דיום השבת - באם משיח יתעבך, ה"ו, עד מוצש"ק] לפעול על עשרה גדולים מישראל כפשוטו (שדוקא אז יכולים לומר דבר שבקדושה), החל מבני ביתו, מכירו וידידו וכו' וכו'. ובפרט בנוגע לענין השמחה, "מרבין בשמחה", שכשהוא משמח אחרים - מיתוסף ג"כ בשמחתו הוא וכו'".

7 שמחה חקוקה כמו אוכל

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 717: "שענין השמחה - להיות שמח בעצמו ולשמח אחרים - צריך להיות חקוק בו ע"ד ובדוגמת ענין המזון הנעשה "דם ובשר כבשר"¹⁵.

8 ש"פ ויקהל תשמ"ט - התוועודיות ע' 387: "מרכיבים בשמחה" ועד להשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידע").

9 התפילה שמחה יותר

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"א הערה 12 - התוועודיות ע' 300: "ובכל יום - משעה לשעה ומרגע לרגע, ובפרט מתפלה לתפלה, כידוע שבכל תפלה נעשית עלי' לדרגא נעלית יותר".

10 לא לדחות את השמחה

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 714: "כולל גם עניני שמחה שעד עתה חשבו לדחות לזמן מאוחר יותר - יש להקדים ככל היותר, וכל המקדים הרי זה משובח, ובפרט שההקדמה נעשית בזמן "משובח" - בחודש אדר".

11 מקור אמינות של שמחה

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועודיות ע' 297. וראה ש"פ משפטים תשנ"ג - התוועודיות ע' 317: "ופשוט שההוספה בשמחה קשורה עם שמחה של תורה ושמחה של מצוה - "פיקודי ה' ישרים משמחי לב", ובפרטיות יותר - הוספה בכל הג' קוין דתורה עבודה וגמ"ח".

לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועודיות ע' 297.

12 השפעה אבהית

לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם: "כפי שרואים בפועל שע"ז משמח את ילדיו, מתווספת אצלם שמחה יתירה, מכיון שרואים שלפעמים יכול לומר להם "מלה קשה" (בגלל חינוך), אבל באופן שלאחר מכן ה"ז מביא להוספה יתירה בחביבות אליהם". [וראה ש"פ תרומה שם - שיחות קודש ע' 717: "כיון שבדרך כלל יחס האב אל הילד הוא גם באופן שאומר לו "דברים קשים" (א שווערן ווארט) כאשר הוא בוחר את הילד, והילד לא עונה כדרוש וכי"ב (אע"פ שמיד אח"כ הוא מנחם ומפייס אותו) (פארגלעט ער דאס)".].

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועודיות ע' 298.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת טשארנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל ומשפחתם שיחיו סטראל

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חודש אדר

הקדמה - "משנכנס אדר מרבין בשמחה"

חכמינו מסרפים לנו שיום הולדות, הוא יום בו (מזלו) של בעל יום ההולדת) גובר. כתוצאה מכך, ביום ההולדת של נשיא הדור, מזלו של כל הדור גובר. במקרה של המנהיג האולטימטיבי של עם ישראל, משה רבינו, מזלו קיים היה לא רק בז' אדר (כאשר משה נולד) - אלא במהלך כל חודש אדר. מסיבה זו, המדרש מחשיב את זה כאילו משה בראש חודש אדר - ראש חודש כולל את כל ימי החודש¹. במהלך חודש אדר, מזלו של משה, המשפיע גם על מזלם של כל עם ישראל, גובר ומתגלה. [בשנה מעוברת כאשר חודש אדר כפול, שני החודשים זוכים להתגברות המזל, ושניהם נחגגים בשמחה גדולה (וכפולה)]. עוד על השמחה באדר ראה "פורים".

החלטות משמחות בתחילת החודש

- א. מהפתיחה² דחודש אדר ("משנכנס אדר") צריך לשאוב מיד כוחות להרבות בכל עניני שמחה, על ידי זה שכל אחד ואחת מקבל החלטות טובות ומביאם לפועל - להשתדל בכל האופנים להוסיף ולהרבות בדברים המשמחים³.
- ב. "משנכנס אדר מרבין בשמחה" כולל יום א' דראש חודש אדר⁴, וגם שבת מברכים אדר, שבו מתחילה כבר ה"כניסה" דחודש אדר, ועד על ידה המשכת הברכה בכל החודש⁵.

אי אפשר לשמוח שמחה מושלמת לבד

ג. להוסיף בכל עניני שמחה, הן בנוגע אליו בעצמו, והן בנוגע לשמחה את הזולת [ובפרט על עשרה גדולים מישראל⁶] (כידוע

זאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות מוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (השימת השומעים). מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלסג בבד.

1) החודש של משה

ראה התוועודיות תשנ"ב ח"ב ע' 301 הע' 34: "ועפ"ז יש לבאר הדיוק באסתר"ר באחד באדר נולד משה", (שבדאי לא פליג על המפורש בקידושין שילפינן מקראי שמיתת ולידת משה בשבעה באדר) - שהכונה היא להדגיש הפעולה על כל החודש, מאחד באדר, שכולל כל ימי החודש".

2) המפתח לשמחה

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועודיות ע' 296: "ע"פ הידוע שלפתיחת הדבר כח מיוחד, הפותח את הצינור לשמחה במשך כל ימי חדשי אדר".

3) חודש שלמעלה ממדידה והגבלה

משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם. וראה ש"פ ויקהל תשמ"ט - התוועודיות ע' 391: "ולחע"ר, ששמחת פורים היא למעלה משמחת המועדים, כי, שמחת המועדים היא במדידה והגבלה, ועד ש"חיבין ב"ד להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו מסבבין ומחפשין (אפילו) בננות ופרדים כו", משא"כ בפורים השמחה היא למעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע", ומעין זה - "משנכנס אדר מרבין בשמחה", שבכל חודש אדר צ"ל "פורים דיק", שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה.

והמעשה הוא העיקר - לא רק הדיבור בזה, וקבלת החלטות טובות, אלא מעשה בפועל, כמבואר בתניא . . . שמחה כפשוטה, אלא, שכל מהימים דחודש אדר (א' אדר), ועומדים ביום השני מועד, לפני ר"ח אדר. ויש להתחיל בפועל ממש תיכף ומיד - ביום השבת, ובפרט בשבת מברכים החודש . . . ע"י אמירת לחיים על יין המשמח". ע"ד שמחת פורים בכל החודש ראה גם ש"פ תרומה תשנ"א - התוועודיות ע' 304. וש"פ תרומה תשמ"ט - התוועודיות ע' 337.

4) האם ל' שבט הוא חלק משמחת אדר?

ראה ש"פ תרומה תשנ"א הערה 11 - התוועודיות ע' 300: "כולל גם יום א' דר"ח אדר, דאף שבמנין ימי החודש ה"ה יום ל' חודש שבט . . . מ"מ, להיתונו גם (יום א' ד)ר"ח אדר, הרי הוא בכלל "משנכנס אדר מרבין בשמחה". ושם בהפנים ע' 300: "יש להוסיף בהדיוק ד'משנכנס אדר" - שעיקר ושלמות הכניסת חודש אדר היא לאחר שעבר יום שבט מהימים דחודש אדר (א' אדר), ועומדים ביום השני לחודש אדר . . . שאז מתחיל עיקר ושלמות הענין ד'משנכנס אדר) מרבין בשמחה". ושם הערה 14: "משא"כ היום שלפניו, עם היותו יום א' דר"ח אדר, ה"ה גם יום ל' שבט, ואדרבה: להיתונו יום השלישים דשבט . . . מודגש בו ענינו של חודש שבט יותר מאשר ענינו של חודש אדר, ולכן אין זה "משנכנס אדר" בשלימות". [ושם הערה 53: "ויש לעיין בנוגע ליום א' דר"ח אדר, האם הוא בכלל "חודש אשר נהפך ג", "כל החודש כשר למקרא מגילה" וכו"].

5) ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט הערה 112 - התוועודיות ע' 387.

ז' אדר - בו נולד ומת משה רבינו

המעשה
הוא העיקר

ז' אדר - יארצייט של הרה"ח ר' שמריהו ע"ה גורארי

הקדמה - היסטוריה קצרה

הרב שמריהו גורארי, המוכר בראשי התיבות של שמו הרש"ג, היה חתנו של הרבי הקודם וגיסו של הרבי מה"מ. הרבי הקודם מינה אותו כמנהל פועל של ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש, על כל סניפיה ברחבי העולם. הרש"ג נפטר בו' אדר א' תשמ"ט – רק יום אחד לפני ז' אדר, יום ההילולא של משה רבינו (וראה להלן ז' אדר).²

הוספה בלימוד נגלה וחסידות

א. בקשר עם יום זה, [שבת פ' תרומה], ז' אדר, ערב ז' אדר – כדאי להוסיף במיוחד בלימוד התורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה. ולהמשיך את ההוספה בפרט בו' אדר.³

במיוחד - הקהלת קהילות

ב. תלמוד גדול שמביא לידי מעשה – גם להוסיף בנתינת הצדקה, ובהחלטות טובות בכל עניני תורה ומצוות, כולל ובמיוחד – תקנת משה רבינו "להקהיל קהילות בכל שבת ללמד דברי תורה" (כמדובר כמה פעמים לאחרונה).⁴

ביצוע תפקידים של תלמידי תומכי תמימים

ג. [הנ"ל הוא] בפרט תלמידי ישיבת תומכי תמימים – יוסיפו בתפקידים: לכל לראש – הוספה בלימוד הנגלה ולימוד החסידות,⁵ וגם – להוסיף בעבודתם ד'נרות להאיר", להפצת המעיונות חוצה.

התוועדות ישיבתיות

ד. במיוחד – שתלמידי הישיבה (על פי הוראת ההנהלה) ימשיכו בהתוועדות החסידותיות [בשמחה!] (בנוסף להתוועדות בערב שבת), יחד עם החלטות טובות בכל הנזכר לעיל.

מאמר חסידות בענין הגאולה

ה. [לכבוד היארצייט הראשון בשנת תש"נ אמר:] כדאי שיוציאו לאור – לכבוד בעל היארצייט – מאמר חסידות בענין הגאולה, תחיית המתים וכיוצא בזה.

זאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדות ע' 335: "ז' אדר [א], יום היארצייט... של זה שזכה להתמנות (ע"י כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו) ליו"ר ועד הפועל דיישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש". שם הערה 70: הרה"ג הרה"ח ר' שמריהו ב"ר מנחם מענדל ע"ה גורארי, חדי"ב כ"ק אדמו"ר מהר"י"צ נ"ע, וגיסו של – יבלח"א – כ"ק אדמו"ר שליט"א. המר"ל.

2) ראה בארוכה פרשת תרומה, ו' אדר תש"נ (התוועדות ע' 335 ואילך), שם הרבי מסביר את הקשר בין מטרת תומכי תמימים ומנהלה הרש"ג, עם ז' אדר.

3) שם ע' 338.

4) משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר תש"נ – התוועדות ע' 338.

5) תורה תמימה ראה שם ע' 335: "כידוע הסיפור בקשר עם קריאת שם הישיבה "תומכי תמימים", שהשם נתן הרבי ז"ע בשמחת תורה בשעת הקפת, בהמשך לאמירת "תומך תמימים הושיעה נא", והוסיף בשעת מעשה: "מטרת הישיבה להיות תורת ה', תורה הנגלית ותורת החסידות, תמימה כו".

6) נרות להאיר

ראה שם: "ישיבת תומכי תמימים שנתיסדה (ע"י הרבי (מהרש"ב) נ"ע) בסוף זמן הגלות, בכדי שתלמידי הישיבה יהיו 'נרות להאיר', להאיר את החושך כפול ומכופל דעקבתא דמשיחא, יעם הנר תמיד דמאורות כו".

7) יותר ממלאך מיכאל

שם ע' 341: "להלעיר מהידוע גדל המעלה והתועדות חסידית – כדבר רבינו הקדוש ש"פ תקא משמי שמיא נחיתא" שבחיה של התוועדות חסידית לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל, שרם של ישראל. ובה נכללת גם ההוספה בענין השמחה – התוועדות של שמחה, ובפרט ביום הש"ק, "ביום שמחתכם אלו השבתות", ונאמ"כ ביום הש"ק בחודש אדר, אשר, "שמענכם אדר מרבים בשמחה", ובפרט שנמצאים לאחרי הכניסה (התחלה) חודש אדר, שישנם כבר ששה ימים בחודש אדר, ומיום ליום הולך ומתוסף בענין השמחה".

הקדמה

ז' אדר הוא יום ההולדת ויום ההילולא של משה רבינו. בנוסף למשמעות הברורה של תאריך חשוב שכזה, הרי שז' אדר משפיע גם על כל חודש אדר. חז"ל מספרים לנו כי ההשפעה העצומה של ז' אדר היא זו שגרמה להתרחשותו של נס פורים והפיכתו של חודש אדר לחודש של שמחה לא מוגבלת. המקור הנשגב של נשמה ("המזל" שלה) מתגבר ביום הולדתו של אדם. ומכיון ש"משה הוא ישראל וישראל הם משה... נשיא הדור הוא ככל הדור, כי הנשיא הוא הכל". המזל שמתחזק ביום ההולדת שלו, הוא מזלו של כל העם. על כן נאמר על חודש אדר כי "בריא מזלי".

יתר על כן, מטרת הבריאה היא להפוך את העולם לדירה לקב"ה. נושא זה בא לידי ביטוי באופן ייחודי בחודש אדר ששמו מורכב מהאותיות א' דר – א', המסמלת את יחידו של עולם, דר בעולמנו זה הגשמי. המספר 7 מסמל את המחזוריות הטבעית, את הבריאה שנוצרה 7 ימים. לכן היום השביעי באדר מסמל בפרטיות את מימוש תוכניתו של ה' והפיכת העולם לדירה לו ית'.

מנהגי ז' אדר

א. שבעה באדר [ראשון]⁸ – שבו נולד משה ובו מת משה – הוא יום מיוחד שיש בו הנהגות מיוחדות, מהם – דאיתא בשולחן ערוך, ומהם – בספרים שלאחריו, ועוד ועיקר – מעשה רב – מנהגים מיוחדים (וגם הפכיים) בכמה חוגים דבני ישראל, "נהרא נהרא ופשטי"⁹.

להתייחס ליום זה כראוי

ב. אף שלא ראינו בחב"ד¹⁰ הנהגות מיוחדות ביום זה באופן של פירסום כו'¹¹ – מכל מקום, היתה התעוררות מיוחדת להשתדל לנצל יום זה כדבעי, ברגש דקדושה, להוסיף בעניני שמחה של תורה ושמחה של מצוה¹².

התוועדות חסידים

ג. שבעה באדר (הסתלקות משה רבינו) נתהפך אצל חסידים (בפרט חב"ד) מיום התענית ליום התוועדות חסידים, בו מדברים עניני חסידות והפצת המעיינות חוצה וכו'¹³.

בשני חודשי אדר

ד. [בשנה מעוברת] יש מקום להענין ד"שבעה באדר" הן באדר ראשון והן באדר שני, ולא רק באופן ד"אלו ואלו דברי אלקים חיים" אלא גם להביא זאת לידי פועל בפשטות באופן ד"זהו עמו – שהלכה כמותו"¹⁴.

8) ז' אדר ראשון

8) ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדות ע' 337: "ענינו של ז' אדר הוא באדר ראשון". וראה גם שם ע' 324 ובהערה 2.

9) יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח – התוועדות ע' 388.

10) אומרים תחנון

תשמ"ח שם הערה 5: "אף שנשיאי חב"ד לא היו אומרים תחנון בשבעה באדר, משא"כ סתם מתפללי בהיכנס דחב"ד (ראה לקו"ש חט"ז ע' 351 הערה 79).

11) תיקון נשמה אינו מנהגנו

תשמ"ח שם ע' 388: "לא בנוגע לענין של תענית, וגם לא בנוגע לענין של שמחה (ע"ד המנהג בכמה חוגים שב"יארצייט" עושים ענין של שמחה בתור "תיקון" להנשמה)".

12) הליחם בחשכת הגלות

תשמ"ח שם: "להוסיף בעניני... כי: לכל לראש – מצד כללות הענין דירידת הדורות והתגברות חשכת הגלות, עד לדורנו זה, דור האחרון גדולת, יש להשתדל ביותר וביתר לנצל כל הדומנט וכל ענין כדי להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני טוב וקדושה. ובהדגשה יתירה בשנת זו – שנת הקהל, ושנת תשמח וכו'". עיי"ש עוד על השנה.

13) יום הילולא שמח

משיחת כ"ד תשרי תש"נ – התוועדות ע' 245: "ענין ה"ל מודגש במיוחד לפי מנהג חסידים, שענין של יארצייט אינו קשור עם מנהגים וענינים בלתי רצויים, ואדרבה – ביום זה עושים ענין הנקרא "תיקון" כו'. וכמודגש במיוחד גם – כשיהודים מתאספים יחד מתוך שמחה וטוב לבב דוקא, ועושים ביחד "סיום" על ענין שבתורה... ועד כדי כך, שאפי' שבעה באדר וכו'".

14) שלוש אהבות

ראה שיחת יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח – התוועדות ע' 392: "ובפשטות – שבשבעה באדר השתא מתחילים כבר להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה ובקיום המצוות בהידור, החל מהתוועדות דכ"כ מישראל – באהבת אחים, אהבת ישראל ואחדות ישראל, הקשורה גם עם אהבת הקב"ה – "אוהב מה שהאוהב אוהב", ובפרטיות יותר ג' אהבת, אהבת ה' אהבת התורה ואהבת ישראל, דכולא חד".

14) שני אדרים – ז' אדר כפול

שיחת אור לז' אדר ראשון תשנ"ב – שיחות קודש ע' 721: "דהנה אינו ברור, האם ז' באדר בפעם הראשונה (בלילת משה, שנת המאה ועשרים שלו), ה' בשנה פשוטה או בשנה מעוברת. ולכאורה צריך לומר "הלך אחר רוב", היינו, שאותה שנה היתה שנה פשוטה כרוב השנים. ועפ"ז מתעוררת שאלה, מתי עורכים את ה"שבעה באדר" בשנה מעוברת – האם באדר ראשון או באדר שני? ויש לומר, שבענין זה (תוכן הענין דשבעה באדר) יש מקום... ואי הענין ישנה בפעמים, ובפעמים שבעה באדר – "שבעתיים".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל נפטר ש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת טשארנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו ת. נ. ג. ב. ה. נדפס ע"י בנם הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל ומשפחתם שיחיו סטראל

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחסי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד